

Ardealul Juridic

Revistă de Drept și de Unificare Legislativă,
Doctrină, Jurisprudență, Legislație comparate

Revista apare regulat la 1. și 15, a fiecărei luni afară de lunile de vacanțe Iulie și August (iar în cursul anului excepțional ca număr dublu) când apare odată pe lună

Abonamentul pentru Instituții și Autorități	400 Lei	pe 1 an
Advocați	300 Lei	pe 1 an
Magistrați	200 Lei	pe 1 an
Un număr simplă	15 Lei	
Un număr dublu	25 Lei	
Un număr vechi	20 Lei	

Redacția: Strada Băii No. 13. Administrația: Strada Regina Maria No. 34 (Radio Reclam România S. A.) unde se primesc abonamente și ori ce cereri de adpție. Telefon 630.

SUMARUL

1. Increderea în Justiție de *Mihail Antonescu*
2. Art. 87 Cod. sil. și pr. p. din Ardeal de *C. Bazali*
Judecător Bala-Mare
3. Legea de Organizare a Magistraturei (text. fine)
4. Jurisprudența Stabilită de Inalta Curte de Casație. — Complectul pentru Ardeal și Bucovina.
5. Comentariul Codului Civil Austriac de *St. Laday*

Increderea în justiție

Cea mai bună garanție a ordinii sociale este încrederea, ce inspiră publicului magistrații însărcinați cu distribuțiunea justiției. Când lumea are convingerea că soluțiunea dată proceselor de judecător, este rezultatul unei chibzuințe luminată de știință și de dorința de a face dreptate, se înfărește în spiritul tuturor credința că ceea ce a decis judecătorul, așa trebuia să fie după lege și buna dreptate. Cel care câștigă ca și cel care pierde consideră deciziunea judecăței ca ceva necesar înaintea căruia trebuie să se închine și să se supună. Liniștea sufletească produsă prin încrederea în justiție impune moderațiune celui îndreptățit și resemnare celui condamnat.

Numai așa Societatea poate ajunge la armonia socială, de care este atâtă trebuință în vremurile turburi pe care le străbatem.

Probitatea absolută a judecătorului este necesară pentru ca hotăririle sale să inspire încredere. Este un interes social ca justiția să nu fie nici bănuilă.

În general, țara noastră se poate mândri cu magistrații ce are, căci la toate gradele ierarhiei judecătorești se găsesc magistrați instruiți și de mare valoare morală. Cu toate suferințele, ce au îndurat magistrații noștri din cauza insuficienței remunerațiunii, onoarea lor nu a fost bănuilă și prestigiul justiției a rămas nealins.

În decursul vremurilor, magistratura a dobândit o educațiune profesională excelentă,

care formează cel mai frumos patrimoniu al acestei instituțiuni. De câțva timp însă valul corupțiunii, care s'a năpuslit asupra Societății noastre, pare că a început să pătrundă și în corpur judecătorec.

Deciziuni recente date în materie disciplinară au semnalat țării că unii magistrați au săvârșit abateri grave de la datorie.

1. Un judecător de instrucție a cerut și a primit bani dela împričinași ca să i scoată de sub urmărire penală (Raportul ministrului de justiție No. 5975 din 12 Februarie 1924. „Monitorul Oficial“ Nr. 32 din 13 Februarie 1924).

2. Un alt judecător de instrucție a cerut și încasat importanta sumă de 50.000 lei de la un casier, care luase parte la delapidarea a 2 milioane lei pentru a face instrucția în așa mod încât să-l poată scoate din cauză. Acelaș judecător uzând de poziția sa de magistrat, a stărui de acelaș inculpat ca să dea cu împrumut pe cambie unui prieten al său 300.000 lei. (Raportul ministrului de justiție Nr. 12031 din 11 Martie 1924, „Monitorul Oficial“ No. 55 din 12 Martie 1924).

3. Un judecător de ocol cu gradul de președinte de tribunal în calitatea sa de președinte al comitetului de ocol de împrumut, a determinat prin autoritatea sa acel comitet de a-l împrumutări fără drept pe el și pe alți funcționari și prin faptele lui a făcut să se nască credința că este interesat bănește în exercitarea funcțiunii sale. (Decizia consiliului superior al magistraturii No. 2 din 16 Februarie 1924 și raportul ministrului de justiție în „Monitorul Oficial“ No. 37 din 20 Februarie 1924).

*

Este adevărat că magistrații găsiți culpabili au fost pedepsiți cu destituirea și sperăm că sancțiunea faptelor lor se va completa. Dar câți de aceeași speță vor fi continuând

să profaneze cu prezența lor templul justiției?

De sigur că triste exemple indicate mai sus nu autoriză pe nimeni să tragă concluziuni pesimiste pentru întreaga magistratură; căci buna reputațiune a magistraturii noastre este întemeiată pe o educațiune profesională îndelungată, pe o practică veche a unei probități incontestabile și nu poate fi știrbită numai prin faptele, ori cât de grave ar fi, ale câtorva rățăciți.

Insă nu este mai puțin adevărat că ne aflăm în fața unei situațiuni îngrijitoare, în fața unui mare pericol social, care reclamă măsuri serioase și urgente de îndreptare, căci dacă corupțiunea magistraturii deja începută, se va întinde, vom pierde încrederea în justiție, care trebuie să formeze baza oricărei civilizațiuni și prin aceasta consolidarea statului nostru după dezastrile războiului va fi întârziată, dacă nu compromisă.

Este, prin urmare, absolută necesitate ca magistratura să fie curățită de elementele corupte, care o compromit.

Cum s'ar putea opera această curățire?

Acțiunea disciplinară în general și acțiunea publică, în cazurile de infracțiuni penale, sunt indicate a servi în acest scop. Insă ambele măsuri se isbesc de greutatea probei și de întârzierile inerente unei judecăți.

Dificultatea probei în această materie este esențială: a) pentru că cei vinovați sunt în măsură să ia toate precauțiunile ca faptele lor încorecte să rămână necunoscute și b) pentru că cei cari le cunosc ca să nu-și atragă ura vinovaților evită de a le declara.

Nu rămâne, credem, decât un singur mijloc, în adevăr eficace.

Ar trebui ca magistrații ei înșiși să ia inițiativa unei îndreptări. Ei cunosc pe colegii lor mai bine de cât toți miniștrii și de cât toate consiliile superioare.

Ei sunt în măsură să constate prin ei înșiși zi cu zi tendințele celor răi, viața lor dezordonată, cheltuelile ce fac peste puterile lor, raporturile compromițătoare ce întrefin, etc. Și când, din complexul acestor împrejurări se vor fi convins că vreunul s'a făcut nedemn de înalta misiune de magistrat, să l denunțe, sau cel puțin să întrerupă, cu el orice raporturi, făcându l să înțeleagă că, dacă va mai continua pe calea rățăcită, el nu va mai putea oficia în altarul justiției.

Magistrații devotați datoriei ar forma astfel garda de onoare a justiției, pentru a conserva neatins tezaurul sacru al virtuților profesionale, ce au primit de la predăcesorii lor.

Tăcerea magistraților, care cunosc faptele re'e ale colegilor lor este o quasi-complicitate vătămătoare prestigiului justiției. Din contră, solidaritatea celor buni pentru a demasca pe cei vițioși și a înlesni corecțiunea sau eliminarea lor, este o operă de asanare morală, care ar demonstra lumii întregi, tăria justiției române.

La ministerul justiției sunt cunoscute cazurile când magistrații sau alarmat de conduita incorectă a unor colegi și au contribuit la depărtarea lor.

Există prin urmare precedente îmbucurătoare, care ne autoriză să sperăm că tot de la magistrați poate să vină și acum îndreptarea. Ei n'au decât să voiască cu fermitate și vor găsi de sigur cea mai nemerită soluțiune reclamată de împrejurări.*)

Art. 87 cod. silvic și pr. penală din Ardeal

Semnalăm următoarea lacună strecurată în dispozițiunea § 87. Cod. Silvic, din analiza cărufa am conchis la un rezultat care are efectul de a frământa zadarnic pe interpretul textului citat. când este chemat a rezolvi cazul concret de sub textul respectiv. In ordinul circular al directoratului G-al Cluj No. 4200 din 10 II. 1924 la punctul 5 se clarifică nedumerirea judecătorului în privința aplicațiunei Codului p. p. din Ardeal spunându-se că normele sunt indicate de procedura penală Ardealului cu excepțiunile prevăzute de § 83 și următorul Cod. Silvic. Venim la cazurile prevăzute de §-ul 87 citat și ne întrebăm ce trebuie să decidă judecătorul de ocol din Ardeal cu delictuenții citați în art. de mai sus când leguitorul din regat a uitat sau n'a voit se se preocupe de delicturile comise de *femei, minori, pupili* etc? căci este exclus ca o faptă penală să nu-și aibă sancțiune legală, cu atât mai mult cu cât pentru infractori minori sunt dispozițiuni speciale în p. p. Ardeal. Dacă așa este chestiunea atunci ne intrăbăm cu drept cuvânt care instanță va

*) Publicăm acest articol al ilustrului nostru colaborator, adăugând următoarele: Iutr'un corp care se compune din mai multe mii de membri, se găsesc totdeauna elemente inferioare și oameni fără conștiință. Cu excepția Angliei, în toate țările din Apus s'a constatat că în unele cazuri și magistrați au comis fapte încorecte. Insă, nici în Franța, nici în Germania și nici la noi nu poate fi vorba de o generalizare. Dacă la noi se vorbește mai mult, acest fapt arată numai că bacitul bănuielei nicăeri nu este așa de virulent ca la noi. Foarte bine spune ilustrul nostru colaborator că România se poate mândri cu magistratura sa, căci în nici o țară magistrații nu lucrează mai mult și în mod mai cinstit, decât în România. Iar greutățile nicăeri nu sunt așa de mari ca la noi. Când vedem că un președinte de Curte de Apel, după o carieră judecătorească strălucită, s'a ales, în vârsta de 75 ani, cu o pensie lunară de 1200 Lei, trebuie se admirăm eroismul magistraților noștri care lucrează cu ambiție și cinste ca'n bătranețe să ajungă la sapă de lemn. Ne pare foarte bine că și distinsul nostru colaborator recunoaște și scoate în relief meritele mari ale magistraturii noastre. S. L.

ud e ca delictele săvârșite de persoanele din textul citat și în special delictele sevârșite de minori? Dacă am aplica cazului concret normele p. p. Ardeal atunci instanța nu poate fi penală și nici calificarea faptului nu poate fi penală, deoarece § 6 Pr. p. prescrie: că acțiunea civilă se intentă numai la instanță civilă când infracțiunea care servește de bază pretențiunii civile, nu poate fi pedepsită conform Codului Penal, sau dacă procedura p. nu poate fi pornită. Aplicând acest text dispozițiunii §-lui 87 Cod. Silvic ar urma că în cazul nostru instanța este civilă și răspunderea cade în sarcina persoanelor indicate în textul de mai sus, minus minorii și celelalte persoane citate. Leguitorul în §-ul 87 a introdus următorul alineat: „Această răspundere se va înlina de la restituire, daune și cheltuieli“, din acest alineat interpretul Ardealului ar putea conchide că răspunderea delinquenților este limitată numai la daune și cheltuieli, despre cealaltă răspundere (penală) leguitorul nu vorbește nimic, dar nici ordinul circular la punctul 5 nu precizează dacă §-ul 87 din Cod. Silvic cade sub dispozițiunile pr. pn. din regat sau din Ardeal. Având în vedere că Codul pr. pn. maghiar edictează dispozițiuni speciale pentru minori, nu înțelegem cum după normele pr. pn. Ardealului în vigoare ar putea scăpa aceste persoane de sancțiunile Cod. pen. fiind astfel apărate de dispozițiunea §-ul 87 Cod. Silvic extins asupra întregii țări. În cât procedura de urmat în cazul de mai sus găsim după modesta mea părere că ar fi cea indicată de normele pr. pn. maghiare și anume: infractori minori vor fi judecați de instanța lor specială urmând ca despăgubirile se fie împlinite de reprezentanții lor responsabili pe calea acțiunii în daune. Credem că aceasta este soluțiunea care poate fi dată interpretării și aplicării §-ului 87 Cod. Silvic atâta timp cât procedura penală maghiară este în vigoare și atâta timp cât nu există o dispozițiune în Codul Silvic din care să rezulte contrarul. O lege specială cum este actuala lege din Codul Silvic nu poate abroga de cât legile și regulamentele similare din trecut, credem însă că ea nu poate abroga dispozițiunile speciale din pr. pn. Ardealului în cazul sus citat atâta timp cât unificarea legislativă nu este înlăptuită și atâta timp cât nici un text special din leguirea nouă nu abrogă categoric dispozițiunile speciale ale procedurii penale din Ardeal.*

Const. Bazali doctor în drept judecător Baia-Mare.

* Credem că nici vorba nu poate fi de alta soluțiune decât cea propusă de autor. Părinții nefiind acuzați de contravențiune, nu se citează la dezbateri ca inculpați. Fără ascultarea lor nu pot fi condamnați la restituire. În afară de aceasta, procedura penală exclude ca la daune și cheltuieli să fie condamnată altă persoană decât acuzatul. S. L.

LEGEA

PENTRU

UNIFICAREA DISPOZIȚIUNILOR DIN LEGEA DE ORGANIZARE JUDECĂTOREASCĂ

PRIVITOARE

LA MINISTERUL PUBLIC, LA NUMIRI, ÎNAINȚĂRI ȘI DISCIPLINĂ

Art. 199. — Acțiunea disciplinară, precum și pedepsele ce s'ar aplica magistraților nu înlătură acțiunea penală dacă va fi cazul și nici acțiunea recursorie sau acțiunea în daune.

Acțiunea disciplinară este independentă de cea penală.

Art. 200. — Președintele Curții disciplinare citează pe magistratul dat judecării prin scrisoare recomandată cu retur-recepisă.

În scrisoare i se fac cunoscut imputările ce i se aduc.

Termenul de chemare e cel puțin de 5 zile dela primirea scrisorii.

Art. 201. — Expunerea faptelor în fața comisiunii disciplinare se va face de procurorul general al Curții de apel sau casație sau de procurorul de secțiune delegat de aceștia după instanța pe lângă care funcționează comisiunea.

Magistratul dat judecării nu se poate apăra decât singur, oral, prin memoriu scris sau asistat de un alt magistrat.

Prezentarea prin procurator nu este admisă.

Art. 202. — Comisiunile disciplinare pot, fie direct, fie prin delegațiune dată unuia din membrii săi, să asculte orice persoană, să facă orice cercetare și să culegă orice probe sau elemente necesare judecării disciplinare.

Art. 203. — Desbaterile sunt secrete. Hotărîrea se va pronunța cu majoritate de voturi. Fiecare membru e dator să-și motiveze părerea.

Art. 204. — Hotărîrile comisiunii disciplinare sunt definitive, afară de acelea ale comisiunilor depe lângă Curțile de apel, în caz când pedeapsa aplicată va fi suspendarea pe timp limitat, punerea în disponibilitate și destituirea, în cari cazuri ele pot fi supuse apelului la comisiunea de pe lângă Curtea de casație, conform art. 195.

Dreptul de apel îl va avea atât magistratul învinuit, cât și ministrul prin procurorul general. Termenul de apel va fi de 5 zile libere dela pronunțare. Apelul se va declara la grefa comisiunii.

Art. 205. — Hotărîrile comisiunilor disciplinare se execută prin îngrijirea ministrului de justiție.

Pedepsele: prevenirea, muștrarea sau eliminarea temporară dela înaintare se aplică prin deciziune ministerială, oricare ar fi fost autoritatea care le-a pronunțat.

Celelalte pedepse: suspendarea pe timp limitat, disponibilitatea sau destituirea se aplică prin decret regal, în urma raportului motivat al ministrului de justiție.

Art. 206. — Acțiunile disciplinare împotriva președinților și asesorilor sedriilor orfanale se vor judeca de comisiunea disciplinară prevăzută de art. 196, care va aplica una din pedepsele prevăzute de art. 168 și 205,

Art. 207. — Acțiunile pendente în fața instanțelor disciplinare existente vor fi trimise comisiunilor

disciplinare prevăzute de art. 192, iar hotărârile acestora precum și hotărârile comisiunilor disciplinare anterioare se vor executa după distincțiunile dela art. 205.

Anchetele în curs vor fi trecute spre continuare inspectorilor judecătorești sau magistraților delegați de Minister în acest scop. Toate comisiunile de disciplină se vor constitui îndată după promulgarea legii de față.

Art. 208. — Acțiunea recursorie sau în daune contra judecătorilor nu se va putea exercita de cât în cazurile următoare:

1. Dacă se pretinde că în timpul cercetării sau judecării pricinii au lucrat cu viclesug sau au fost mituiți,

2. În cazurile în cari legea îi declară răspunzători.

3. În caz de tăgadă de dreptate.

Art. 209. Este tăgadă de dreptate, când judecătorii nu voiesc a se pronunța asupra unei cereri, sau a judeca pricinile cari sunt în stare sau la rând a se judeca.

Tăgada de dreptate se constată când după două cereri făcute de partea interesată, la câte trei zile cel puțin, judecătorii stăruiesc în nevoința lor de a răspunde sau judeca.

În urma cererii a doua, judecătorul se poate urmări.

Art. 210. — Acțiunile din articolele precedente se vor judeca de instanțele ordinare după competența lor, însă ele nu vor putea fi intentate de cât după ce comisiunile disciplinare prevăzute mai sus vor stabili în prealabil și în mod definitiv culpă judecătorului, conform distincțiunilor din art. 208.

Art. 211. — Dispozițiunile articolelor 305 până la 315 inclusiv din procedura civilă română precum și orice alte dispozițiuni din legile în vigoare privitoare la procedura acțiunii recursorii civile se abrogă.

Art. XVIII. — La Partea IV, Titlul I, „Vacanțe“ (art. 193 — 207 inclusiv), se modifică în numerotare și text precum urmează:

Art. 212: — În fiecare an, pe timpul dela 15 Iulie—15 Septembrie, activitatea la Curți și tribunale va fi suspendată, restrângându-se numai la afacerile cu caracter urgent cari se vor specifica mai jos.

Art. 213: — Orice serviciu va fi deasemenea suspendat la toate instanțele judecătorești precum și sedriile orfanele și serviciile auxiliare justiției în zilele de Duminici și sărbătorile legale cari sunt următoarele:

1) Sf. Vasilie la 14 (1) Ianuarie; 2) Botezul Domnului la 19 (6) Ianuarie; 3) Sf. Ioan Botezătorul la 20 (7) Ianuarie; 4) Serbarea Unirii tuturor Românilor la 24 Ianuarie (6 Februarie); 5) Întâmpinarea Domnului la 15 (2) Februarie; 6) Buna Vestire la 7 Aprilie (25 Martie); 7) Opt zile începând de Joi înainte de Paști până Vineri exclusiv după Paști; 8) Sf. Marele Martin Gheorghe la 6 Mai (23 Aprilie); 9) Proclamarea Independenței și a Regatului 10 (25) Mai; 10) Înălțarea Domnului la 40 zile după Paști; 11) Sf. Împărați Constantin și Elena la 3 Iunie (21 Mai); 12) Sf. Treime la 50 zile după Paști, Duminecă; 13) Sf. Apostoli Petru și Pavel la 12 Iunie (29 Iunie); 14) Adormirea Maicei Domnului la 28 (15) August; 15) Nașterea Maicei Domnului la 21 (8) Septembrie; 16) Înălțarea Sf. Cruci la 27 (14) Septembrie; 17) Sf. Marele Mariș Dimitrie la 8 Noembrie (26 Octomvre); 18) Sf. Arhangheli Mihail și Gavril la 21 (8) Noem-

vrie; 19) Sf. Nicolae la 19 (6) Decembrie; 20) Opt zile socotite din ajunul Crăciunului.

Art. 214: — Pentru parchete, cabinetele de instrucție și judecătorii de pace, serviciul nu este suspendat pe timpul fixat în art. 212. În timpul Duminicilor și sărbătorilor legale serviciul va continua numai pentru cazurile urgente și cari nu sufer amânare.

În vederea acestor cazuri, parchetele și cabinetele de instrucție vor desemna în timpul sărbătorilor, prin îngrijirea primului procuror și un judecător de instrucție de serviciu cu personalul necesar, iar judecătorii de pace vor afișa la judecătoria domiciliului lor spre a putea fi găsiți de ce interesați.

Art. 215: — În cele două zile înainte de Paști și ajunul Crăciunului, camera de punere sub acuzare va putea fi convocată pentru cazuri urgente. Deasemenea și tribunalul pentru confirmarea mandatelor de arestare.

Art. 216; — Pe timpul prevăzut de art. 212 la Curți și tribunale, serviciul se va face:

A) La tribunale:

a) La cele cu o singură secțiune, de un singur judecător;

b) La tribunalele cu 2—3 secțiuni inclusiv, de un președinte și doi judecători;

c) La tribunalele cu 4—5 secțiuni inclusiv, de 2 președinți și 4 judecători de ședință;

d) La tribunalele cu mai mult de 5 secțiuni, de 3 președinți și 6 judecători de ședință;

e) La tribunalele din Bistrița, Caransebeș, Dej, Ibașfalău, Miercurea Ciucului, Odorhei, Sighet, Sighișoara, Sf. Gheorghe, Turda și Zalău de un președinte și 2 judecători sau de trei judecători;

f) La tribunalele: Alba-Iulia, Brașov, Deva, Lugoj, Satu-Mare, Sibiu, și Târgul Mureș, de un președinte și 4 judecători sau de 5 judecători;

g) La tribunalele: Arad, Cluj, Oradea-Mare, Timișoara, Cernăuți, și Suceava, de un președinte și 6 judecători sau de 7 judecători.

B) La Curțile de apel:

a) La Curțile cu 1—3 secțiuni inclusiv, de un președinte și 2 consilieri sau de 3 consilieri;

b) La Curțile cu 4 sau mai multe secțiuni, de 2 președinți și 4 consilieri sau de un președinte și 5 consilieri;

c) La Curtea din Târgul-Mureș, din un președinte și 3 consilieri sau de 4 consilieri;

d) La Curțile din Cluj, Oradea-Mare și Timișoara, de un președinte și 4 consilieri sau de 5 consilieri.

Art. 217: — Desemnarea magistraților prevăzuți de articolul precedent se va face în adunarea generală a magistraților fiecărei instanțe, fiind cel mai târziu la 15 Iunie prin învoială, sau în caz de neînțelegere prin tragere la sorți.

Supleanții nu intră în aranjamentul judecătorilor și nici nu pot fi trași la sorți; ei își vor continua activitatea și în epoca de timp prevăzut de art. 212.

Numele magistraților cari vor face serviciu vor fi comunicate Ministerului cel mai târziu până la 1 Iulie.

Art. 218: — Judecarea și rezolvarea afacerilor pe timpul prevăzut la art. 212 se va face la tribunalele de sub literele a, b, c, și d dela art. 216 în modul următor:

La tribunalele cu o singură secțiune de judecătorul rămas la serviciu;

La tribunalele cu două sau trei secțiuni, judecă-

torii rămași vor rezolvă lucrările și vor judecă la toate secțiunile;

La tribunalele cu 4 și 5 secțiuni inclusiv, un președinte și doi judecători se vor ocupa de lucrările secțiunilor speciale: comercial și notariat, iar ceilalți președinte cu doi judecători se vor ocupa cu lucrările civile și corecționale.

La tribunalele cu mai mult de 5 secțiuni, un președinte și doi judecători se vor ocupa cu lucrările secțiunilor speciale: comercial și de notariat, iar ceilalți doi președinți și patru judecători se vor ocupa de lucrările secțiilor civile și corecționale.

Repartizarea președinților și judecătorilor în vederea lucrărilor de mai sus se va face de președintele cel mai vechiu în grad.

La tribunale de sub literele *e*, *f* și *g* de sub art. 216, magistrații vor avea o competență generală, iar compunerea cemelelor de judecată se va face conform legii și regulamentului serviciului interior în vigoare.

La Curțile prevăzute sub literele *B a* de la art. 216 magistrații rămași de serviciu vor avea o competență generală pentru afacerile tuturor secțiilor, iar la Curțile de sub literele *B b* un președinte și doi consilieri sau trei consilieri se vor ocupa cu lucrările a două secțiuni și ceilalți președinte cu doi consilieri se vor ocupa de lucrările celorlalte secțiuni.

Repartizarea președinților și consilierilor se va face de președintele cel mai vechiu în grad, care va fi și locul primului președinte.

Art. 219: — Afacerile cu caracter urgent care vor fi judecate și rezolvate în epoca restrângerii activității instanțelor judecătorești sunt:

1. Pentru tribunale: în primă instanță și ca instanțe de apel și de recurs.

1. *In materie penală*: Afacerile de orice natură în cari sunt arestați;

2. *In materie civilă*: Cererile de pensie alimentară, de sechestru asigurător sau judiciar, de poprire, cererile de constatarea stării de insolvabilitate, de separațiune de patrimoniu, de punere sub interdicție, curatelă sau consiliul judiciar, de prelungirea minorității, de prelungirea sau încetarea puterii părintești, cererile pentru reziliere de contracte de orice natură cu precădere, cele de închiriere sau arendare, contestațiune la sechestru poprire sau execuțiuni silite, cererile pentru reintegrare în posesie, adopțiunile.

3. *In materie comercială*: Cererile de declarare în stare de faliment și închiderea falimentelor, concordate și moratorii, contestațiunile sau întâmpinările ce s'ar ivi în procedura lor, toate acțiunile pe bază de cambii sau orice alte efecte de comerț sau circulațiune, precum și toate măsurile asigurătoare și contestațiunile sau excepțiunile ce s'ar ivi contra lor; cererile și opozițiunile făcute în baza legii titlurilor lu purtător, contestațiunile la executările silite sau acțiuni de scoatere de sub urmărire; acțiunile cari au de obiect reziliere de contracte, cererile relative la înscrierea și radierea firmelor.

4. În afară de materiile penale, civile și comerciale mai sus specificate, se vor mai judeca:

a) toate afacerile prejudiciale sau prealabile de cari ar depinde soluționarea uneia din afacerile enumerate mai sus;

b) afacerile pentru cari legile speciale ar prevede judecarea de urgență;

c) afacerile de natură grațioasă.

5. Toate actele de notariat în acele ale țării în cari legile în vigoare permit aceasta.

6. Afacerile disciplinare.

II. Pentru Curțile de apel:

1. Judecarea și expedierea afacerilor de natura celor enumerate sub No. 1, 2 și 3.

2. Afacerile în cari s'a acordat execuțiunea provizorie;

3. Afacerile disciplinare;

4. Lucrările de atribuirea camerelor de punere sub acuzare.

În cazul prevăzut de *B b* de sub art. 266, aceste atribuțiuni vor fi exercitate de un președinte și doi consilieri sau de trei consilieri trași la sorți din totalul consilierilor și președinților de serviciu.

Art. 220: — Magistrații rămași de serviciu la Curți și tribunale vor judecă în toate zilele de lucru, afară de zilele fixate prin regulament pentru delibere și pronunțări.

Art. 221: — În caz de învoială făcută conform art. 217, se va specifica timpul de când încetează serviciul fiecărui judecător. În toate cazurile, judecătorii cari rămân de serviciu nu pot conveni a face serviciu pe mai puțin de o lună fiecare.

Art. 222: — Magistrații de serviciu nu vor înceta de a funcționa decât în ziua în care înlocuitorul său se va prezenta la post.

Art. 223: — Magistrații cari au făcut serviciu pe tot timpul dela 15 Iulie—15 Septembrie vor avea drept, la cerere, la un concediu de odihnă pe timp de o lună în cursul lunilor următoare.

Ei nu vor putea fi obligați a mai rămâne de serviciu în epoca suspendării activității judecătorești, decât după ce toți ceilalți magistrați și-au făcut rândul.

Art. 224: — Magistrații cari nu au fost de serviciu în epoca suspendării activității nu se vor mai putea bucura de concediu în cursul anului, decât numai pentru caz de boală. Ei nu vor avea decât permisii.

Art. 224: — Magistrații cari nu sunt de serviciu sau cari pleacă în concediu nu vor putea părăsi serviciul înainte de a fi terminat lucrările și predat dosarele, iar la plecare sunt obligați a-și lăsa adresa la șeful instanței unde pot fi găsiți.

Art. 226: — În caz când unul magistrații rămași de serviciu ar fi împiedecat de a funcționa, dintr'o cauză legitimă bine constatată și serviciul n'ar putea contine fără înlocuitor, președintele instanței va rechemă la serviciu pe unul din magistrații, de preferință din acei cari nu au fost de serviciu anul precedent, comunicând și Ministerului.

Art. 227: — Activitatea funcționarilor grefelor și serviciilor auxiliare justiției nu poate fi suspendată pe epoca prevăzută de art. 212.

Fiecare funcționar din grefe sau din serviciilor auxiliare va avea drept la concediu conform dispozițiilor de mai jos.

Art. XIX. — La Partea IV, Titlul II, „Despre concedii“ (art. 208—214 inclusiv), se modifică precum urmează:

Art. 228: — Orice membru al corpului judecătoresc poate obține în cursul aceluiaș an un concediu la o lună, sau mai multe concedii cari întrunite nu ar trece peste acest termen.

Concedii mai mari se pot acorda numai în caz de boală bine constatată,

Când însă un asemenea concediu va trece de 6 luni, se va reduce salariul de bază la jumătate, iar când se va prelungi peste un an va fi lăsat în disponibilitate, rămânând ca după însănătoșire, dacă e vacanță, să poată fi reprimat în serviciu.

Cererile de concediu pentru boală vor trebui să fie însoțite de un certificat medical.

Ministerul va putea face constatări printr'un medic oficial atât la cererea concediului cât și în cursul lui.

Art. 229: — Orice alte cereri de concediu trebuie să fie justificate pe motive de neapărată trebuință.

Art. 230: — Concediile primii-președinților, procurorilor generali ai Curților, primilor-președinți și președinților tribunalelor nedivizate, primii-procurorilor și procurorilor-șefi de parchete ai tribunalelor și președinților sedriilor orfanele se acordă de Minister, oricare ar fi durata lor.

Tot Ministerul va acorda concediul și celorlalți magistrați sau asesori ai sedriilor orfanele, când ar depăși 15 zile la Curți și 10 zile la celelalte instanțe.

În acest ultim caz cererile vor fi înaintate numai pe cale ierarhică și cu avizul șefului instanței.

Art. 231: — Concediile ce nu trec peste 15 zile la Curți și peste 10 zile la tribunale și seriile orfanele se pot acorda de șefii ierarhici.

Judecătorilor de pace și șefilor judecători se vor acorda de primul-președinte al tribunalului sau președintele tribunalului nedivizat.

Concediile acordate pe baza acestui articol se vor comunica imediat Ministerului Justiției.

Art. 232: — Membrii corpului judecătoresc cari lipsesc dela post fără concediu vor fi supuși pe lângă pierderea onorariilor pe zilele în cari au lipsit și la pedepse disciplinare.

Dacă lipsa fără concediu s'a prelungit mai mult de o lună, ei vor fi considerați demisionați în urma constatării comisiei disciplinare.

Art. 235: — În cazuri urgente, neprevăzute și de neapărată trebuință, se pot acorda magistraților și membrilor Ministerului Public, pe aceeași cale ierarhică arătată mai sus, permisiuni de absență dela 3—5 zile cel mult, chiar peste termenele de concediu de concediu fixate în art. 228. Ele vor fi de îndată aduse la cunoștința Ministerului.

Permisiunea nu pot în nici un caz trece în cursul unui an peste 15 zile.

Art. 234: — Orice concedii, afară de cel pe patru caz de boală constatat de medicul oficial, se poate revoca când trebuințele serviciului ar cere-o.

În acest caz se va restitu magistrațului toate cheltuielile pe cari va proba că le-a făcut în vederea concediului.

Beneficiarul concediului revocat are dreptul a și-l complini mai târziu.

Art. XX. — După Partea IV, Titlul II, „Concedii“, și înainte de „Dispozițiuni finale și tranzitorii“, se se introduce Partea V, „Grefele Curților și tribunalelor“, cuprinzând următoarele două titluri:

TITLUL I.

Compunerea grefelor

Art. 235; — Grefele Curților și tribunalelor se compun:

Pentru fiecare secțiune sau senat din un gre-

fier, unul sau mai multe ajutoare de grefă și un număr de impiegati, după trebuințele serviciului, care să îndeplinească funcțiunea de arhivar, registraror sau copist, iar la judecătorii de pace și sedriile orfanale din unul sau mai mulți grefieri și un număr de impiegati, după necesitățile serviciului, din cari unul va îndeplini funcțiunea de arhivar.

La judecătorii de pace pe lângă cari se află o secțiune a cărților funduare (registrele funciare) va va funcționa și câte unul sau mai mulți directori de cărți funduare după nevoile serviciului și unul sau mai multe ajutoare, precum și un număr de impiegati, după necesitățile serviciului apreciat de Ministerul Justiției.

Art. 236: — Grefa parchetului Curții de casație, grefele parchetelor Curților de apel și tribunalelor vor fi compuse dintr'un secretar, unul sau mai multe ajutoare și mai mulți impiegati, după trebuințele apreciate de ministerul justiției.

Art. 237: — Grefierii și ajutoarele de grefier dela Curțile de apel, tribunale judecătorești de pace și sedriile orfanale vor fi de câte 3 clase la fiecare din aceste autorități.

Secretarii parchetelor Curților de apel și tribunalelor vor fi deasemenea de 3 clase.

Impiegati vor fi deasemenea de 3 clase.

Art. 238: — Ministerul Justiției poate prin deciziune ministerială să suprimă sau să înființeze posturi de impiegati în urma propunerii prim-președintelui Curții de apel sau al procurorului general în ce privește grefele parchetelor.

Art. 239: — Grefierul la Curte, tribunale, judecătorești și sedriile orfanale este capul cancelariei, el are dreptul de control și de priveghere asupra impiegatilor grefei, el eliberează copiile și extractele depe actele din dosare și certifică exactitatea lor, el păstrează sub a lui răspundere actele, documentele și valorile ce i se încredințază în legătură cu afacerile de judecat, fie de imprecinași, fie de servicii auxiliare.

Art. 240: — Grefierul sau, în lipsă, ajutorul său trebuie să asiste la toate ședințele, să ia note, să redacteze procesele-verbale, să aibă grijă ca judecătorii să semneze în registre sau pe minute,

Grefierul sau, în lipsă ajutorul său trebuie să contrasemneze actele încheiate de o Curte, de un tribunal sau de un judecător.

Orice act ieșit dela o Curte sau tribunal și necontra semnat de grefier sau de ajutor se va socoti ca nul.

La judecătorii de pace impiegatul însărcinat cu arhiva va înlocui, în caz de lipsă pe grefier.

Grefa va fi deschisă în toate zilele de lucru cel puțin 6 ore pe zi,

Art. 241: — Numărul de administratori-contabili (intendenți-economi) și personalul de serviciu (aprozi, oameni de serviciu) pe lângă instanțele judecătorești, sedrii orfanale și servicii auxiliare precum și personalul de gardă al închisorilor de tribunale și judecătorești se hotărăște prin bugetul anual.

Actualii directori principali depe lângă instanțele judecătorești din circumscripțiile Curților de apel Cluj, Oradía-Mare, Timișoara, și Târgu-Mureș până la întocmirea regulamentului de administrație internă a instanțelor judecătorești vor funcționa sub titlul de administrator-contabil cu atribuțiunile de administrațiune și contabilitate ce au în virtutea regulamentelor în vigoare.

TITLUL II

**Condițiuni pentru numirea
și înaintarea funcționarilor
Judecătorești**

CAP. I

Condițiuni generale

Art. 242: — Pentru a fi numit funcționar judecătoresc, în afară de condițiunile speciale fiecărei funcțiuni și cari se vor specifica, se cere a întruni următoarele condițiuni generale de admitere:

1. A fi cetățean român;
2. A avea deplina folosință a drepturilor civile și politice;
3. Bărbații să fi satisfăcut legea recrutării;
4. Să nu fie pus sub acuzație sau condamnat definitiv la o pedeapsă criminală sau la o pedeapsă corecțională pentru delictele de fals, furt, înșelăciune, abuz de încredere, măturii mincinoase, ateutaf la bunele moravuri în cazurile prevăzute de art. 262, 263, 264, 267 și 281 din codul penal român precum și de articolele respective din celelalte coduri menționate în vigoare, vagabondaj, abuz de putere, speculă, trafic de influență, mituire, delapidare de bani publici, percepere de taxe ilegale, rupere de sigilii, sustragere, ascundere sau desființare de acte publice aflate în arhive sau în depozite publice, sau date în păstrarea unui funcționar public, ofensă comisă în public contra Suveranilor, Principelui Moștenitor sau Membrilor Familiei Regale și Dinastiei prin cuvinte, strigări, prin vreun act autentic sau public, scrieri imprimare, desemne, gravuri, embleme vândute, expuse spre vânzare distribuite sau așiate în public, delictes contra siguranței interioare și exterioare a Statului, calomnie sau denunțare calomnioasă și beție; de asemenea nu pot fi numiți funcționari judecătorești acei declarați în stare de faliment și persoanele cu o purtare morală îndoiioasă chiar dacă n'au comis delictes de mai sus;

5. Să cunoască limba română în grai și în scris;
6. Să fie apt pentru serviciu din punctul de vedere al sănătății.

Art. 243: — Dispozițiunile art. 6 din Statutul funcționarilor publici și dispozițiunile art. 6, 7, 11, 12 din regulamentul de aplicațiune a acelu Statut se aplica și funcționarilor judecătorești. În ce privește intrarea în serviciu li se aplică dispozițiunile art. 123 din legea de fafă.

În afară de incompatibilitățile prevăzute la Cap. V din Statutul funcționarilor publici, funcționarii judecătorești sunt supuși și dispozițiunilor sub art. 167, 123, 124 și 125 alin. I, 128 și 130 din legea de fafă.

CAP. II

Condițiuni speciale de numire

§ 1. — Pentru impiegați

Art. 244: — Pentru a fi numit impieगत la orice instanță judecătorească, la sedriile orfanele și orice alt serviciu auxiliar dependent de autoritățile judecătorești se cere:

1. A avea vârsta de 21 ani împliniți;
2. A avea cel puțin 4 clase dela o școală secundară sau altă școală similară;
3. Să fi trecut examenul de intrare cerut la art. 265 și urm. pentru funcționarii de grefă.

§ 2. — Pentru grefierii judecătorilor de pace

Art. 245: — Pentru a fi numit grefier clasa III se cere:

1. A avea vârsta de cel puțin 24 ani împliniți;
2. A avea un stagiul de serviciu efectiv ca impieगत de cel puțin 2 ani împliniți.

Art. 246: — Pentru a fi numit director de cărți fundare, pe lângă condițiunile de mai sus, se mai cere a fi funcționat timp de 2 ani ca ajutor de director de cărți fundare.

Art. 247: — Pentru a fi numit ajutor de director la cărțile fundare se cere un stagiul de cel puțin 2 ani ca impieगत în grefa cărților fundare și examenul special prevăzut de regulament.

Art. 248: — Directorii de cărți fundare vor avea gradul de grefier de tribunal de clasa III, iar ajutorii de directori, ajutori de grefieri clasa III.

Art. 249: — Înaintarea la clasa II și I se face după un stagiul de doi ani în fiecare clasă și după recomandarea specială a șefului judecătoriei respective.

§ 3. — Pentru grefierii și ajutori de grefă dela tribunale și sedrii orfanele

Art. 250: — Pentru a fi numit grefier de clasa III este necesar:

1. A avea vârsta de cel puțin 26 împliniți;
2. A fi servit ca impieगत în grefa unei instanțe judecătorești cel puțin cinci ani împliniți sau ca ajutor de grefier cel puțin doi ani împliniți.

Pentru doctorii în drept, licențiași sau diplomași ai școlii superioare de științe de Stat nu se cer alte condițiuni decât cele generale.

Art. 251: — Pentru a fi numit ajutor de grefier clasă III se cere:

1. A avea vârsta de 24 ani împliniți;
2. A avea un stagiul ca impieगत de cel puțin 3 ani împliniți.

Art. 252: — Grefierii clasa I și II și ajutorii de grefă clasă I și II vor fi numiți numai dintre grefierii și ajutoarele de clasa III prin înaintare în urma recomandării șefului instanței.

Art. 253: — Înaintările dela o clasă la alta se vor face după un stagiul de cel puțin doi ani împliniți.

§ 4. — Pentru grefierii și ajutori de grefieri dela Curțile de apel

Art. 234: — Pentru a fi numit grefier de clasă III se cere:

1. A avea vârsta de cel puțin 30 ani împliniți;
2. A fi servit ca grefier de tribunal sau ca ajutor de grefă la Curtea de apel cel puțin doi ani.

Pentru licențiași și doctorii în drept nu se cer condițiunile de stagiul.

Art. 255: — Pentru a fi numit ajutor de grefă clasa III se cere:

1. A avea vârsta de cel puțin 26 ani împliniți;
2. A avea un stagiul ca ajutor de grefă la tribunal de cel puțin 3 ani sau impieगत în grefa unei Curți de apel de cel puțin 5 ani împliniți.

Art. 256: — Înaintările dela o clasă la alta se vor face după stagiul și normele prevăzute în art. 249 de mai sus.

§ 5. — Pentru secretarii de parchet

Art. 257: — Secretarii de parchet de clasa III

de tribunal se vor numi dintre impegajii de clasa I cu cari sunt asimilații.

Art. 258: — Pentru secretari de parchete de clasa III de tribunal se cer aceleași condițiuni ca pentru ajutor de grefier clasa III de tribunal.

Art. 259: — Pentru a fi numit secretar de parchet clasa III la Curtea de apel se cer aceleași condițiuni ca pentru ajutorul de grefier de clasa III de Curte de apel cu care este asimilat.

Art. 260: — Secretarul parchetului Curții de casație și secretarii parchetelor Curților de apel cu mai mult de 3 procurori pe lângă procurorul general, precum și acei ai tribunalelor cu mai mult de 5 procurori pe lângă grimul-procuror, vor fi de clasa I.

Secretarii clasa I. având vreunul din titlurile prevăzute de art. 75 No. 3 și un stagiul de cel puțin 5 ani în acea calitate, vor dobândi titlul de prim-secretar și vor fi asimilați în grad și salariu cu judecătorii de tribunale.

Secretarii de clasa I cari nu posedă titlurile de mai sus, dar cari vor avea o vechime de cel puțin 15 ani în această funcțiune, vor putea dobândi titlul de prim-secretar, cu avizul conform al comisiunii de recomandări.

§ 6. — Condițiuni speciale pentru arhivarii, registratorii la autorități judecătorești, sedrii orfanale și serviciile auxiliare și grefierii la cabinetele de instrucție ale tribunalelor.

Art. 261: — Funcțiunile de arhivar, registrator și grefier la cabinetele de instrucție vor fi îndeplinite de impegajii, repartizați după aptitudinile speciale, de șeful instanței.

Funcțiune de registrator se va îndeplini de un impegaj cel puțin de clasa II, iar aceea de arhivar și de grefier la cabinetul de instrucție de un impegaj de clasa I.

După un stagiul de șase ani în funcțiune ei vor putea fi avansați pe loc în gradul de ajutor de grefier clasa III, după recomandare comisiunii de numiri și avansări.

§ 7. — Prim-grefieri dela Curți și tribunale

Art. 262 — Grefierii Curții de casație își păstrează situațiunea prevăzută în legea organică a celei Curți.

Primul-grefier al Curții de casație va putea fi avansat pe loc după un stagiul de 5 ani până la gradul de consilier de Curte de apel, grefierii după acelaș stagiul la gradul de prim-președinte de tribunal, iar ajutoarele până la acela de președinte de tribunal.

Grefierii de Curți de apel și tribunale, având vreunul din titlurile prevăzute la art. 75 No. 3. și un stagiul de cel puțin 5 ani într-o funcțiune judecătorească, vor dobândi titlul de prim-grefier și vor fi asimilați în grad și salariu cu judecătorii de tribunale și judecătorii.

Grefieri de clasa I, cari nu posedă titlurile de mai sus, dar cari au o vechime de cel puțin 10 ani împliniți ca grefier și o vechime de cel puțin 20 ani ca funcționari judecătorești, vor putea dobândi titlul de prim-grefier, cu avizul conform al comisiunii de recomandări de pe lângă Curtea de apel respectivă.

Ei vor îndeplini atribuțiunile ce se vor determina prin regulament.

Actuali ajutori de grefieri dela tribunale și Curți de apel cari la data punerii în aplicare a legii vor avea o vechime de zece ani grad, vor putea fi avansați pe loc la gradul de clasa III.

§ 8. — Administratorii contabili

Art. 263. — Administratorii contabili se vor numi dintre impegajii ca un stagiul de cel puțin 4 ani în grea unei instanțe judecătorești și cari vor fi trecut examenul apcial prevăzut de regulament pentru acest post. Ei sunt asimilați cu grefierii de tribunal de clasa III.

§ 9. Dispozițiuni comune

Art. 964. — Primii-grefieri, grefierii și ajutoarele de grefieri dela Curți, precum și grefieri de tribunal se numesc prin decret regal.

Toți ceilalți funcționari dela grefele Curților tribunalelor, judecătorii, sedriilor orfanale și serviciile auxiliare se numesc prin decizie ministerială, în urma avizului comisiunilor dela art. 269.

CAP. III.

Examenul de numiri, stagiul și definitivare

Art. 265. — Nimeni poate fi numit într-o funcțiune din grefele autoritățile judecătorești decât după trecerea unui examen de capacitate.

Art. 266. — Examenele de capacitate se vor ține la Curtea de apel pentru toți funcționarii judecătorești din circumscripția Curții afară de acele pentru copiiști, cari se vor ține la fiecare tribunal, pentru serviciile tribunalelor.

Art. 267. — Comisiunea examinatoare va fi compusă pentru toți funcționarii, afară de copiiști: dintr'un consilier și un judecător de tribunal tras la sorți în ziua examenului, iar ca grefier primul-grefier sau acel care îi va ține locul. Pentru ajutorii de directori la cărțile funduare, funcțiunea de grefier va fi îndeplinită de unul dintre directorii cărții funduare judecătorii dela reședința Curții de apel, delegat de primul-președinte al Curții.

Art. 268, — Pentru funcțiunea de copist comisiunile de examen se vor compune:

A) La Curtea de apel din un consilier tras la sorți în ziua examenului, având de grefier pe primul grefier al Curții;

B) Pentru tribunale și judecătoriile din circumscripția fiecărui tribunal un membru al tribunalului sau un judecător de pace dela reședință, tras la sorți în ziua examenului, având de grefier pe primul grefier sau un grefier din clasa imediat următoare.

La sedriile orfanale comisiunea va fi compusă din președintele sedriei sau unul din asesori, tras la sorți în ziua examenului, având ca grefier pe grefierul sau un ajutor de grefier.

Art. 269. — Epocile probele și condițiunile examenului de capacitate se vor determina de regulament.

Numirile provizori și definitivările funcționarilor judecătorești se fac, în condițiunile stabilite de Statutul funcționarilor publică, de o comisiune specială pentru propuneri de numiri și înaintări, care se va compune:

A) Pentru grefierii Curților de apel din: prim-președintele, președinții Curții și procurorul general, iar pentru grefierii tribunalelor din: prim-președintele, președinții, prim-procurorul sau procurorul șef al tribunalului;

B) Pentru grefierii judecătorilor de pace din: prim-președintele și președinții tribunalului sau numai președintele tribunalului nedivizat și unul din judecătorii șefi sau judecătorii de pace dela reședința tribunalului, tras la sorți.

La secretarii de parchete pe lângă prim-președinți și președinți va lua parte șeful parchetului respectiv;

C) Pentru ceilalți funcționari judecătorești:

a) La Curțile de apel din: președintele secțiunii sau senatului unde s'a produs vacanța, ca președinte, primul grefier și grefierii de clasa I sau, în lipsa acestora, grefierii din clasa imediat următoare din Curte;

b) La tribunale și judecătorii de pace din: președintele tribunalului și grefierul sau grefierii acelui tribunal.

Când vacanța s'a produs în parchete, pe lângă cei de sub lit. a și b va mai lua parte șeful parchetului respectiv.

La sedriile orfanale comisiunea se va compune pentru grefieri din președintele sedriei și un asesor tras la sorți, iar pentru ceilalți funcționari din președinte și grefier.

CAP. IV.

Disciplina și autoritățile judecătorești

Art. 170. — Funcționarii judecătorești vor fi pedepsiți disciplinar în cazurile când nu execută îndatoririle de serviciu puse în sarcina lor prin legi, regulamente, ordonanțe sau ordine scrise, sau când se abat dela vreuna din obligațiunile cele sunt puse prin lege sau regulament, precum și în toate cazurile în cari și mapistrații ar fi pedepsiți.

Pe lângă îndatoriile prevăzute în legea de față funcționarii judecătorești sunt supuși Cap IV. și Cap V. din Statutul funcționarilor publici și Cap. III. din regulamentul de aplicațiune a acestui Statut.

Art. 271. — Pe lângă fiecare tribunal și Curte de Apel va funcționa o comisiune disciplinară pentru judecare și pedepsirea disciplinară a funcționarilor drefelor curților de Apel, parchetelor lor, sedriilor orfanale și serviciilor auxiliare ale tuturor autorităților în caz de abatere dela îndatoririle lor.

Art. 272. — Acest comisioni vor fi compuse astfel: la tribunalele nedivizate, din președinte și doi judecători; la tribunalele cu mai multe secțiune sau senate, din primul-președinte, președintele secțiunii cel mai vechiu în grad și un judecător, iar la Curțile de apel din primul-președinte sau lucrătorul său și doi consilieri trași la sorți la începutul anului juridic.

Îndată după promulgarea legii de față se vor constitui comisiunile cari vor funcționa până la finele anului judecătorec în curs, 31 Decembrie 1924.

Art. 273. — Pedepșa disciplinară este independentă de eventuala răspundere penală a funcționarilor înaintea instanțelor judecătorești ordinare sau de răspunderea civilă la cari ei pot fi chemați.

Art. 274. — Ministrul sau șeful autorității care cunoaște în orice mod vina vreunui funcționarilor judecătorec, este obligat să ordone o cercetare prealabilă, însărcinând cu aceasta pe un magistrat, pe primul grefier sau în lipsa acestuia pe unul din grefieri, când învinuitul este mai mic în grad decât acesta.

La cercetarea pe care acesta o va face trebuie să asculte și pe funcționarul învinuit și marlor în cauză, luându-li-se declarațiuni.

După terminarea cercetărilor, magistratul sau grefierul însărcinat cu facerea anchetei va depune serviciului respectiv un raport scris, care va cuprinde atât mersul cercetărilor cât și concluziunile asupra temeiniciei sau neseriozității acuzațiunii.

Art. 275 — Pedepsele disciplinare și procedura înaintea comisiunilor disciplinare sunt cele prevăzute sub cap. V din Statutul funcționarilor publici și cap. III. din regulamentul de aplicațiune al acestui Statut.

Art. 276 — Funcționarul care a suferit vreuna din pedepsele disciplinare prevăzute la No. 1, 2 și 3 de sub art. 51 din Statut și după aceasta a funcționat timp de 5 ani fără să mai fi suferit vreo pedepșă, are dreptul să ceară ștergerea pedepselor din foaia sa calificativă.

Acțiunile disciplinare pendinte, sau actele ne-rezolvate încă, se vor trimite comisiunilor constituite prin legea de față, iar anchetele în curs vor fi distribuite inspectorilor judecătorești spre a fi continuate și completate.

CAP. V

Concedii

Art. 277. — Oricare funcționar judecătorec, precum și acei din serviciile auxiliare au dreptul la un concediu de 30 zile în cursul fiecărui an.

Concedii mai mari li se pot acorda numai în caz de boală constatată medical.

Când un asemenea concediu va trece de trei luni, salariul de bază se va reduce la jumătate, iar când i se va prelungi peste un an, funcționarul va fi lăsat în disponibilitate, ramânând ca după însănătoșire, dacă e vacanță, poate fi reprimis în serviciu.

Art. 278. — Concediile prevăzute la art 277 se vor acorda de preferință în epoca dela 15 Iulie la 15 Septembrie.

În acest scop șefii serviciilor vor întocmi până la 1 Mai tablouri de numele tuturor funcționarilor, în cari se va determina concediul fiecăruia și timpul cât urmează a face serviciu, repartizați astfel ca lucrările să nu sufere.

Aceste tablouri, întocmite dispozițiile președintelui sau prim-președintelui instanței, se vor aproba de primul-președinte al Curții de apel.

Art. 279. — Concediile din cursul anului cari nu depășesc 10 zile la tribunale și judecătorii de pace se vor acorda de șefii instanței respective.

Concediile mai mari de 10 zile la judecătoriile de pace și tribunale, precum și funcționarilor din grefa Curții pentru orice concediu se vor acorda numai de primul-președinte al Curții de apel.

Concediile acordate se vor comunica Ministerului.

Art. 280. — Funcționarii parchetelor tribunalelor vor obține concedii până la 10 zile dela șeful parchetului, iar concediile ce depășesc această durată se vor obține dela procurorul general.

Funcționarii parchetelor Curților vor obține concedii pentru orice durată dela procurorul general.

La parchete concediile prevăzute la art. 278 se vor acorda de procurorul general, după normele dela art. 377.

Art. 281. — Funcționarii din greșele sedriilor orfanele vor obține concedii până la 10 zile dela președintele sedriei, iar peste acest termen dela președintele Curții de apel.

Tot prim-președinții Curților vor aproba și tablourile de concedii ce se va întocmi de președinții sedriilor în conformitate cu art. 277.

Art. 282. — Dispozițiunile art. 7, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23 de sub Cap. III și VI, art. 24—32 inclusiv de sub Cap. VII, art. 49 și 50 de sub Cap. IV, art. 62, 63, 64, 65, 68 de sub Cap. VII din Statutul funcționarilor publici precum și dispozițiunile corespunzătoare din regulamentul de aplicațiune a acestui Statut, se aplică tuturor funcționarilor judecătorești.

Art. 283. — Se desființează denumerile de „director principal“, „directori“, „directori oficial“, „canceliști“, „manipulanți“, „practicanți“ și orice alte denumiri nestatornicite prin legea de față.

Incadrarea funcționarilor judecătorești din circumscripțiile Curțiilor de apel din Cernăuși Chișinău, Cluj, Oradea-Mare, Târgu-Mureș și Timișoara, sub titlurile funcțiilor din această lege, se va face de Ministerul Justiției pe ziua de 1 Ianuarie 1925, în urma propunerilor ce președintele Curții din Cernăuși și prim-președinții celorlalte Curți de mai sus sunt obligați să facă fiecare, pentru funcționarii din circumscripția respectivă, cel mai târziu până la 1 Noembrie 1924.

Art. XXI. — La „dispozițiunii finale și transitorii“ în afară de art. 215 și 216 cari rămân nemodificate și devin art. 284 și 285, art. 217, 218, 219 și 220 se abrogă și se înlocuiesc cu următoarele art. 286—290 inclusiv:

Art. 286. — Anul judecătorec începe la 1 Ianuarie și încheie la 31 Decembrie al fiecărui an.

Tragerea la sorti în vederea formării secțiilor în părțile în cari legile în vigoare prevăd această formalitate pentru anul 1924 se va face la 1 Ianuarie 1925. Până la această dată secțiunile vor continua a funcționa în formațiunea lor actuală.

Prin derogăție dela art. 117, în locurile vacante sau ceri vor deveni vacante dela data promulgării prezentei legi până la 1 Ianuarie 1925, numirile și înaintările se vor face numai pe baza recomandărilor consiliului superior al magistraturii, fără liste de prezentare.

Art. 287. — Dela 1 Ianuarie 1925 se desființează judecătoriile comunale din circumscripțiile Curților de apel Cluj, Oradea-Mare, Timișoara și Târgu-Mureș.

Afacerile de competența acestor judecătorești se vor judeca dela data desființării lor de judecătoriile de pace după regulile competenței lor.

Art. 288. — Denumirea de „comisar al afacerilor de faliment“ din legile în vigoare în circumscripțiile Curților de apel de sub art. 289 se desființează și se înlocuiește cu acela de „judecător sindic“.

Art. 289. — Pe ziua de 1 Septembrie 1924 se desființează directoratul justiției din Cluj și serviciile de contabilități de pe lângă Curțile din Cernăuși și Chișinău.

Atribuțiunile directoratului din Cluj și a serviciilor de mai sus trec asupra administrației centrale a Ministerului de Justiție, cheltuelile lor urmând a se susține din sumele ce au fost alocate în acest scop în bugetul în curs.

Apelurile contra hotărârilor sedriilor orfanele se

vor judeca în viitor de tribunalele competente, în camera de consiliu.

Cererile de revizuire împotriva hotărârilor tribunalelor date asupra deciziunilor sedriilor orfanele se vor îndrepta la Curțile de apel.

Procesele pendinte și nejudicate la data promulgării legii de față se vor trimite tribunalelor, iar cererile de revizuire Curților de Apel.

Delegațiunea directorului justiției din Cluj încetează pe ziua desființării directoratului.

Magistrații și funcționarii detașați la aceste servicii își reiau locurile pe lângă instanțele pe judecătorești, instituțiile sau serviciile de cari depind.

Ceilalți funcționari vor fi aduși în administrațiunea centrală a Ministerului sau numiți la instanțele judecătorești în funcțiuni echivalente, dacă întrunesc condițiunile cerute de legea de față.

Actualul șef al secțiunii penitenciare dela directorat va trece în administrațiunea centrală cu titlul de inspector, având același rang în grad cu actualii inspectori.

Art. 290. — Advocații din circumscripțiile Curților de Apel din Cluj, Oradea-Mare, Timișoara și Târgu-Mureș, cari la data promulgării legii de față se vor găsi că posedă examenul de avocat sau unit acelu de magistrat și pe baze cărora, după legile în vigoare în acele circumscripții, erau primiți în magistratură, vor putea fi numiți în viitor, cu avizul consiliului superior al magistraturii, dacă vor avea stagiul dela art. 93 și vor întruni celelalte condițiuni cerute de legea de față.

În circumscripțiile Curților de Apel Cluj, Timișoara, Oradea-Mare și Târgu-Mureș, magistraților și advocaților cari s'au supus la partea I a examenului de magistrat, conform legilor în vigoare, li se acordă un termen până la 1 Ianuarie 1925 ca să facă acest examen, care va avea efectul prevăzut în alineatul I din acest articol.

Art. 291. — Vor putea fi numiți în condițiunile legii de față, supleanți, substituiți și ajutoari de judecători:

a) Acei ce la data promulgării legii de față posedă examenul juridic de Stat dela Universitatea din Cluj, licența în drept sau examenul juridic dela școala de drept din Oradea-Mare și cele trei examene de Stat dela facultatea juridică din Cernăuș.

b) Acei cari vor dobândi titlurile de sub litera a dela promulgarea legii de față până la unificarea organizării învățământului superior și a unificării titlurilor ce sunt conferite de universități.

Art. 292. — Dela 1 Ianuarie 1925 se înființează tribunalul Făgăraș cu circumscripția ce se va determina prin decret regal în urma aprobării consiliului superior al magistraturii.

Art. 293. — Locurile de judecători ce se vor găsi vacante la data data promulgării legii de față, precum și acela ce vor deveni vacante dela această dată până la formarea primului tablou de clasificare, pe baza examenului de capacitate, se vor putea complecta prin înaintarea supleanților și a ajutoarilor de judecători bine notați, având cel puțin doi ani de vechime în grad.

Judecătorii astfel numiți sunt cu titlu provizoriu și supuși obligațiunilor art. 95 din legea de față.

Art. 294. — Se abrogă toate legile, decretele, legi, ordonanțele și regulamentele din orice parte a țării privitoare la numirea, înaintarea și disciplina

magistraților și a funcționarilor judecătorești, a personalului sedriilor orfanele, a serviciilor și instituțiilor dependente de autoritatea judecătorească.

Art. 295. — În afară de dispozițiunile cari stabilesc o anumită dată de aplicațiune, toate dispozițiunile legii de față se aplică din ziua promulgării și publicării ei în Monitorul Oficial.

Un regulament va desvoldă diferitele puncte de aplicațiune a acestei legi.

Art. XXII. — Se abrogă atât tabloul de onorariile personalului judecătoreesc din legea română de organizare judecătorească, cât și orice alte tablouri de salarizări, de clase și grade ce s'ar găsi în vigoare în oricare circumscripție de Curte de Apel.

Promulgăm această lege și ordonăm ca ea să fie investită cu sigiliul Statului și publicată în Monitorul Oficial.

Dat în București, la 25 Iunie 1924.

FERDINAND

(L. S. St.)

Ministrul justiției,
G. G. Mârzescu

No. 2.110.

JURISPRUDENȚA STABILĂ DE INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE Complexul pentru Ardeal și Bucovina

Secțiunea I. Bucovina

Revendicare de imobil. Recurs pe motiv de nulitate a înscrierii tabulare. Contrazicere de motive, § 477 cifra 9 pr. civ. austriacă. Posesiune. Deducțiune logică a faptelor. Teren expropriat. Art. 3 legea agrară din Bucovina; § 375 și 366 c. civ. Titlu juridic dobândit anterior reformei agrare. § 372 c. civ. Contract aprobat de comisiunea pentru traficul pământului. Condițiuni de valabilitate a contractului. de vindere-cumpărare. § 376 c. civ. Neaplicarea acestui paragraf. (Deciziunea No. 1095—922).

Secțiunea II. Ardeal

Escrocherie. Elementele infracțiunii. Remediul de drept neadmisibil contra aprecierii dovezilor. § 385 p. 1 a). Manopere frauduloase. Limitele de pedeapsă. § 385 p. 1 b) și 2 pr. pen. Infracțiune pedepsită de § 50 N. c. pen. Stabilitatea pedepsei cu agravante. § 383 al. 1 p. 2 c. art. 98 c. pen. (Decizia No. 438—923).

Leziuni grele. Recurs enunțat fără arătare de motive. Neadmisibilități. § 385 p. 1, pr. pen. (Deciziunea No. 439—923).

Tentativă de omor. Atentat cu revolver, fără a cauza moartea. Intențiune criminală. Art. 279, 281, 65 c. pen. (Deciziunea No. 440—923).

Crimă de furt și tănuire. Furt de valori săvârșit de impiegat de tren. Primirea valorilor cu cunoștința că sunt produsul unei crime de furt. Art. 336 p. 9 și 370 c. pen. (Decizia No. 453—923).

Suspiciune legitimă. Cauză penală. Denunț contra întreg corpului de magistrați al unui tribunal pentru o faptă nedeterminată. Ordonarea unei cercetări informative. (Decizia No. 478—923).

Suspiciune legitimă. Suspectarea întregului corp al unui tribunal și al Parchetului. Necesitatea unei proceduri de urmărire conf. art. 33, 75 al 3 și 83—108 pr. pen. Competința Parchetului general. (Decizia No. 480—923).

Atentat de podoare. Remediul de drept contra aprecierii dovezilor. Act de desfrânare. Calificarea faptului. Art. 385 p. 1 b) pr. pen. art. 233 c. pen. (Decizia No. 481—923).

Delict de injurii. Reviziunea unei sentințe definitive. Recursul procurorului general în interesul legii. § 441 pr. pen. (Decizia No. 482—923).

SECȚIA I. BUCOVINA

Decizia Nr. 1095—1922.

Dosar Nr. 855—1922.

În procesul reclamantei Todor Gabiuc, Nastasia Gabiuc, și Elena a lui Mihail Ilica din Broscăuși Noi, reprezentați prin avocatul Dr. Oct. Scarlat din Cernăuți în contra lui George Ilica al lui Dumitrescu din Broscăuși Noi, pârât reprezentat prin avocatul Dr. Recej din Cernăuți pentru revindecarea unui incobil.

S'a luat în cercetare reviziunea pârâtului în contra deciziunii tribunalului Cernăuți ca instanță de apel din 10 Septembrie 1921. Bc. IV. 212—21-43 confirmatoare, a sentinței judecătorești Storgineț din 20 Decembrie 1920 C. VII 55—20-12 din care s'a hotărât conform cu cererea din acțiune.

După referatul dlui Consilier Dr. E. Madicevschi, Curtea deliberând, asupra motivelor de reviziune invocate conform §-lui 503 cifra 1, 3 și 4 din proc. civ. și anume:

a) asupra motivului întâi, desvoldat în sensul că, fiind expunerile instanței de apel, că reclamanții au devenit proprietarii tabularii în baza contractului prealabil din 9 Septembrie 1918 și că corespunzând acest contract prealabil cerințelor formale pentru înțabulare, înscrierea tabulară au obținut și abia în baza înnoirii din 20/XI 1920 în contrazicere într'alaltă deciziune a instanței de apel, e lipsită de claritatea necesară și deci nulă conform §-lui 477 cifra 9 din proc. civ.

Considerând, că în afară, că reviziunea nu citează scurt motivele deciziunii instanței de apel, la examinarea acelei deciziuni nu se găsește nici o contrazicere în motive, care ar împiedica examinarea deciziunii atacate cu siguranță și că nici de altfel condițiunile cerute de §-ul 477 cifra 9 din proc. civ. nu se arată și că deci nulitatea pretinsă deciziunii nu s'a demonstrat,

b) asupra motivului al doilea fiind constatatarea în fapt, că pârâtul ar fi susținut, că el nu este posesorul termenului litigios în contrazicere cu actele din dosar.

Considerând, că instanța de apel. cere a făcut această constatare, a indicat și procesul verbal din 30/X 1920 pag. 21. a, și că la locul indicat se găsește susținerea pârâtului, că comisiunea agrară județeană a expropriat deja terenul litigios și i-a luat posesiunea lui, constatatarea menționată a instanței de apel fiind o deducțiune logică din faptele susținute de pârât nu se poate considera ca fiind în contrazicere cu acele susțineri.

Considerând, că deci nici în acest motiv de reviziune nu s'a demonstrat.

c) asupra motivului al treilea desvoldat în sensul greșitei aplicări a dispozițiunilor codului civil despre dobândirea proprietății imobiliare, când a declarat instanța de apel, că reclamanții în ziua de 6 Septembrie 1919 deja au fost proprietarii legitimi ai terenului din litigiu desconsiderând, că în acea zi registrul fonciar încă vorbea pentru proprietatea vânzătoarelor Olga și Eugenia Michalski iar stăpânirea de fapt la pârât; greșită e și aplicarea dispozițiunilor art. 3 din legea agrară pentru Bucovina, când instanța de apel, neluând în seamă, că conform cu dispozițiunea citată a legii agrare toate terenurile expropriate au trecut cu ziua de 6 Septembrie 1919, în proprietatea Statului formând „fondul de pământ bucovinean al Statului” și că deci înscrierea ulterior de 6 Septembrie 1919, în favoarea reclamanților, se consideră de nulă și nu se poate constitui modul legal de achiziție; în fine

greșit a aplicat instanța de apel și dispozițiunea § 375 din codul civil, pronunțând, că pârâtul contestând posesiunea terenului revindecat, este obligat să predea această posesiune reclamanților, confundând așa chestiunea de fapt cu cea de drept.

Luând în seamă următoarele considerente;

E cert, că reclamanții sunt înscriși în registrul fonciar ca proprietarii imobilului litigios în baza contractului de vindere încheiat cu antecesoarele proprietare Olga și Eugenia Mihalski la 19 Septembrie 1916 și conform legiuirei în acel timp în vigoare în Bucovina aprobat de comisiunea provincială pentru traficul pământului în ziua de 19 Decembrie 1918, cum și în baza declarațiunei fonciare date de proprietarele Olga și Eugenia Mihalski în transacțiunea judiciară încheiată cu reclamanți în ziua de 20 Decembrie 1919.

Prin înscriere reclamanții au devenit proprietarii adevărași și legitimi ai imobilului și sunt conform cu dispozițiunea §-lui 366 din codul civil îndrituiți a reclama în justiție dela fiecare detentor prin acțiunea în revindecare lucrul reținut pe nedrept.

Nu este hotărâtor, că reclamanții în ziua de 6 Septembrie 1919, ziua când decretul de reformă agrară pentru Bucovina a intrat în vigoare, — încă n'au fost proprietarii înscrisim registrul fonciar, și că acel decret dispune exproprierea ternurilor supuse acelei legi. Numai, că nu s'a stabilit, că imobilul litigios, într'adevăr e lovit de exproprierea conform decretului de reformă agrară, dar ce-i important, pârâtul e lipsit de legitimațiunea a face o astfel de oblecțiune.

Căci cum cu drept cuvânt a expus instanța de apel, titlul de dobândire juridic e contractul, de vindere, din 19 Septembrie 1918, aprobat de comisiunea provincială pentru traficul pământului la 19 Decembrie 1918, așadară în mod valabil încheiat încă înainte de punerea în aplicare a decretului de reformă agrară pentru Bucovina.

Dovedit fiind valabilitatea titlului de dobândire juridic, reclamanții prin însuși faptul înscrierii lor ca proprietari față de detentorul imobilului revindecat, care nu poate să dovedească un drept la posesiune mai puternic conform cu dispozițiunea §-ul 372 din codul civil vă trebui scutit, chiar dacă el n'ar ajunge să dovedească buna sa credință la dobândirea proprietății.

Această dovadă pârâtul în cazul de față evident n'a adus, căci deși s'a putut stabili, că dânsul a cumpărat acelaș imobil asemenea dela proprietarele Olga și Eugenia Mihalski cu un contract de vindere din Noembrie 1918 totuși aprobarea acelui contract de către comisiunea pentru traficul pământului nu s'a putut ajunge, acea comisiune respingând cererea de aprobare.

Dar nici nu s'a dovedit, că ulterior cândva acea comisiune, sau comisiunea agrară ar fi aprobat vinderea imobilului către pârât, fiind după legiuirea în vigoare în Bucovina, această apocare o condițiune pentru valabilitatea contractului de vindere, procesiunea pârâtului rămâne a fi un fapt lipsit de orice titlu juridic. E deci evident, că pârâtul ca posesor fără titlu just, chiar conform dispozițiunei §-lui 372 din codul civil trebuie să cedeze față de reclamanții posesorii legitim înzestrați cu un valabil titlu de dobândire juridic.

Pe lângă aceasta însă e constatat, că expropie-

rea terenului în speță încă nu s'a făcut și că pârâtul până astăzi se găsește de fapt în posesiunea imobilului.

Valabilitatea înscrierii reclamanților din punct de vedere a reformei agrare în procesul de față nu se cercetează. Asemenea de prisos a privi cazul sub punctul de vedere al §-lui 576 din codul civil.

Rezultă din expunerile de mai sus, că nici motivul de reviziune din §-ul 503, cifra 4 nu e fondat și că deci reviziunea în întregime, este a nu se admite, O hotărâre asupra cheltuelilor de judecată nu se dă. lipsind în această privință cererea adversarului în reviziune.

Pentru aceste motive Curtea decide în numele legii.

Reviziunea nu se admite.

Data și citită în Camera de Consiliu azi la 13 Octombrie 1922.

SECȚIA II. ARDEAL

Decizia 438—923.

Dosar 3696—922.

S'a luat în cercelare cauza de escrocherie contra acuzatei Maria V. Păunea născ. Ziwick.

Se constată, că în cauza prezentă Trib. Timișora a pronunțat sentința cu No. 3870/14—1922, că în urma apelului declarat de părți Curtea de Apel Timișoara a dat sentința sub No. 1173/18—1923 cum și acela, că contra acestei hotărâri a făcut racurs în termen acuzatul și apărătorul.

În lipsa părților auzindu-se raportul Consil. Dr. N. Stănilă și concluziunile Proc. Gen.

Curtea deliberând, asupra motivului decasara:

1. Violarea art. 385 punct 1a) pr. pen. prin stabilirea greșită a nevinovăției.

Având în vedere, că recurenții nu învoacă nici un motiv din care s'ar dutea deduce din ce cauză nu ar constitui faptul constatat nici o infracțiune cea ce nici din actele din dosar nu reiese.

Având în vedere, că întrucât pare, că acest remediu de drept e îndreptat contra aprecierii devizelor acesta fiind un drept suveran al instanțelor de fond scapă de controlul celei de reviziune.

Deci Curtea află acest motiv de inadmisibil.

2. Violarea art. 385 punct. 1b) și 2) pr. pen. prin calificarea greșită a infracțiunei și stabilirea pedepsei cu violarea limitelor de pedeapsă prevăzută de lege.

Având în vedere, că instanțele de fond au constatat faptul, că acuzata a sedus pe vătămași prin manopere frauduloase cauzându-le pagube considerabile.

Având în vedere, că faptul astfel constatat intru-nește toate elementele infracțiunei prevăzute în art. 50 N. C. pen.

Având în vedere, că pentru această faptă a art. 383 al 1. poziția 2. C. pen. prevede o pedeapsă de 5 ani reclusiune și cu aplicarea ord. 621—920 C. Div. o amendă până la 20.000 lei care în caz de unul ca în speță se poate conform art. 98 c. pen. agrava încă 5 ani reclusiune.

Având în vedere, că instanțele de fond au stabilit totuși o pedeapsă de 7 luni reclusiune omițând greșit aplicarea amenzii deci a greșit în favorul acuzatei care în lipsa de recurs din partea acuzatorului nu se poate repara în consecință,

Curtea află aceste motive de nebazate.

Pentru aceste motive Curtea în numele legii respinge recursul făcut de acuzată și apărător contra

sentinței Curții de Apel Timișoara No. 1173/18—1922.

Data și pronunțată în audiență publică ținută la 20 Februarie 1923.

Decizia No. 439—923

Dosar 259—923

S'a luat în cercetare cauza: leziune trupească grea contra acuzaților Ioan Dumitru și Ioan Cadar.

Se constată că în cauza prezentă Trib. Lugoj a pronunțat sentința sub No. 3486—5 1921 că în urma apelului declarat de acuzați și apărător Curtea de Apel Timișoara a dat sentința sub No. 637—8 1922 cum și aceia că contra acestei hotărâri a făcut recurs în termen acuzatul Ioan Cadar și apărător.

În lipsa părților.

Auzindu-se raportul Consil. Dr. N. Stănilă și concluziunile Proc. Gen.

Curtea Deliberând Asupra micului motiv de casare invocat de recurenții fără motive.

Având în vedere că recurenții declară recurs fără a învoia vreun motiv.

Ca simplă enunțare, că nu e mulțumit cu pedeapsa cum și acea cu provocare la art. 585 punct. 1 Pr. Pen. nu e suficient pentru a putea trage concluzii la intenșunea recurenților.

Că acea nu se poate constata nici din datele din dosar în consecință fiind acest recurs determinat.

Curtea află acest motiv de inadmisibil.

Pentru aceste motive Curtea în numele legii.

Respinge recursul făcut de acuzatul Ioan Cadar și apărător contra sentinței Curții de Apel Timișoara No. 637—8 1922.

Data și pronunțată în audiență publică ținută la 20 Februarie 1923.

Decizia 440—924

Ardeal

Dosar 264—923

S'a luat în cercetare cauza: tentiva de omor contra acuzatului Teodor Mărginean.

Se constată că în cauza prezentă Trib. Turda a pronunțat sentința sub No. 302—4—1922 că în urma declarat de acuzat și apărător Curtea de Apel Cluj a dat sentința No. 1119—6—1922, cum și aceia că contra acestei hotărâri a făcut recurs în termen apărătorul.

În lipsa părților. Auzindu-se raportul Consil. dr. N. Stănilă și concluziunile Proc. Gen.

Curtea deliberând, asupra micului motiv de casare:

Violarca art. 385 punct 1 b) pr. pen. prin calificarea greșită a infracțiunii.

Având în vedere că instanțele de fond au constatat faptul, că acuzatul a puscat contra vătămății cu un revolver potrivit pentru a stinge viața de om din motiv că acea a întrerupt concubinajul cu el și a denegat de a-l relua mai departe: că glonțul a nimerit în mâna stângă a vătămății necuzându-i moarfa.

Având în vedere că din faptul astfel constatat intrunește toate elementele infracțiunii prevăzute în art. 279, 281, 65. C. pen.

Curtea află acest motiv de nebazat.

Pentru aceste motive, Curtea în numele legii.

Respinge recursul făcut de apărătorul acuzatului

Teodor Mărginean contra sentinței Curții de Apel Cluj No. 1119—6—1922.

Data și pronunțată în audiență publică ținută la 20 Februarie 1923.

Decizia 453/923

Ardeal

Dosar 368/923

S'a luat în cercetare cauza: crima de furt contra acuzaților Pavel Cerda, Mihai Peter, Gheorghe Cucu, Maria M. Peter n. Franyo, Iuliana Albert, Aradi n. Pop și Ioan Hersch.

Se constată că în cauza prezentă Trib. Timișoara a pronunțat sentința sub No. 4332—9—1921, că în urma apelului declarat de acuzații P. Cenda, Mihai Peter, Gh. Maria M. Peter n. Franyo, Iuliana A. Aradi n. Pop și apărători Curtea de Apel Timișoara a dat sentința sub No. 576—19—1922, cum și aceia că contra acestei hotărâri a făcut recurs în termen aceleași părți.

În lipsa părților.

Auzindu-se raportul Consil. Dr. N. Stănilă și concluziunile proc. Gen.

Curtea deliberând asupra micului motiv de casare.

Violarca art. 385 punct 1 b) pr. pen. prin calificarea agresivă a infracțiunii.

Având în vedere că instanțele de fond au constatat în fapt că acuzații P. Cenda, M. Peter și Gh. Cutcu în calitate de înșepași la tren au luat din un vagon deschis cu scop de a și le însuși pe nedrept obiecte în valoare de peste 10.000 lei.

Iar acuzațele Maria M. Peter și Iuliana A. Aradi au primit de la primi valori, despre care aveau cunoștință că sunt productul unei crime de furt.

Având în vedere că faptele astfel constatate întrunesc elementele înfracțiunii prevăzute în art. 336. punct. 9 și 370 C. Pen.

Curtea află acest motiv de nebazat.

Pentru aceste motive Curtea în numele legii.

Respinge recursul făcut de acuzați și apărători contra sentinței Curții de Apel Timișoara No. 576/19—1922.

Data și pronunțată în audiență publică ținută la 21 Februarie 1923.

Decizia 478—923

Ardeal

Dosar 409—923

S'a luat în cercetare cererea de strămutare a petentului Laurențiu Căpușan în care cere ea în locul Trib. Turda să fie delegat Trib. Cluj pentru a lucra în cauza pentru suspiciu legitimă.

În lipsa părților.

Auzindu-se raportul consil. Dr. N. Stănilă și rechizitorul Proc. Gen.

Curtea Deliberând Având în vedere că din conținutul demutului reiese că petentul excepționează întreg corpul de magistrați de lângă Trib. Turda într'o cauza penală afirmativă pusă în curgere contra sa pentru o faptă nedeterminată.

Având în vedere că din conținutul denuntului nu se poate constata de ce vorba și intrucât ar fi interesat în cauză întreg corpul judecătoresc al unei instanțe cum e nu Tribunal.

Pentru aceste motive Curtea în numele legii înainte de a lucra în fond trimete acest denunț Trib.

Turda cu învitarea, ca anexându-l de cauza No. 136—1923 să-l înainteze din preună cu întreg dosarul prin președintele Trib. Turda căruia îi va fi de datorință a raporta — eventual prin audierea magistraților respectivi — că intrucât crede, că ar exista față de întreg corpul judecătoresc o suspiciune legitimă în ceea ce privește judecarea cauzei.

Data și pronunțată în ședință publică ținută la 23 Februarie 1923.

Decizia 480—923

Ardeal

Dosar 408—923

S'a luat în cercetare cererea de strămutare a a petentului Laurențiu Capușan loc. Turda contra unor afirmativ infractori necunoscuți pentru diferite abuzuri oficiale în care cere strămutarea cauzei la Trib. Cluj respective delegarea de a lucra în cauza Parchetului de lângă Trib. Cluj în locul celui ce funcționează pe lângă Trib. Turda pe Dotiv de suspiciune legitimă.

În lipsa părților. Auzindu-se raportul Consil. dr. N. Stănilă și concluziunile Proc. Gen. dr. S. Popp.

Curtea deliberând, având în vedere că din denunț rezultă că denunțatorul excepționează pe motiv de suspiciune legitimă atât întreg corpul magistraților Trib. Turda și pe cel al Parchetului ce funcționează pe lângă aceasta instanță judecătorească.

Având însă în vedere și aceia, că cauza se află de prezent numai în stadiul unui denunț, deci necesită o procedură de urmărire conform art. 33 și 85—108 Pr. Pen. ceea ce se ține de competența parchetelor și deocamdată nici decum de a instanțelor judecătorești; deci se simte necesitatea de a se uita în locul prin în privința excepționării parchetului competent, ceea ce se ține conform art. 75 al 3 pr. pen. de competența superiorității parchetului excepționat în speșă de Proc. Gen. de lângă Curtea de Apel Cluj.

Pentru aceste motive, Curtea în numele legii.

Trimite întreg dosarul Procurorului General pe lângă Trib. Cluj, pentru a hotărâ în privința existenței suspiciunii legitime învoacă față de Parchetul Trib. Turda și pentru a delega în caz de lipsă alt Parchet spre a judecă în cauză.

Data și pronunțată în ședință publică ținută la 23 Februarie 1923.

Decizia 481—923.

Ardeal

Dosar 3333—923.

S'a luat în cercetare cauza: crima de atentat contra podoarei contra acuzatului Alexandru Székely.

Se constată, că în cauza prezentă Trib. Satu-Mare a pronunțat sentința sub No. 3608/15—921, că în urma apelului declarat de procuror Curtea de Apel Oradea-Mare a dat sentința sub No. 65/15—1922 cum și aceia, că contra acestei hotărâri a declarat recurs în termen acuzatul și apărătorul.

În lipsa părților auzindu-se raportul consil. Dr. N. Stănilă și concluziunile Proc. Gen. Dr. S. Popp.

Curtea deliberând asupra motivului de casare:

1. Violarea art. 385 pct. 1a) pr. pen. prin stabilirea greșită a viuovăției.

Având în vedere, că recurentul nu învoacă nici un motiv din care s'ar putea stabili, că pentru ce nu ar constitui faptul corect constatat nici o infracțiune, iar din actele din dosar reiese, că acest remediu de drept e îndreptat contra aprecierii dovezilor cea ce fiind un drept suveran al instanțelor de fond scapă de controlul celei de revizuire.

Curtea află acest motiv de inadmisibil.

2. Violarea art. 385 pct. 1b) pr. pen. prin calificarea greșită a faptului.

Având în vedere, că instanța de apel a constatat faptul, că infractorul uzând de starea incapacită de a-și manifesta vătămata voință — în urma etăței sale — a săvârșit act de desfrânare afară de căsătorie cu acea.

Având în vedere, că faptul astfel constatat întrunește toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 233 C. pen.

Curtea află acest motiv de nebazat.

Pentru aceste motive Curtea în numele legii respinge recursul declarat de acuzatul Al. Székely și apărător contra sentinței Curții de Apel Oradea-Mare No. 65/15—1922.

Data și pronunțată în audiență publică la 23 Februarie 1923.

Decizia 482/923

Ardeal

Dosar 2766/922

S'a luat în cercetare cauza: delict de în lăluie contra acuzatului Ioan Schmidt.

Se constată că în cauza prezentă Judecătoria de Ocol Dicio St. Martin a pronunțat sentința absolutorie sub No. 1890—3—1921 că în urma apelului declarat de acuzatorul principal Trib. Ibașfalău a dat sentința condamnatoare sub No. 141—5—1922 P. a. um și aceia că această hotărâre ajungând definitivă acuzatul a făcut cerere de a se revizua această hotărâre pe calea remedii de drept în interesul legii, iar procurorul general a denegat îndeplinirea acestei cereri.

În lipsa părților.

Auzindu-se raportul Consil. Dr. N. Stănilă și concluziunile Proc. Gen.

Curtea deliberând, având în vedere, că din textul art. 441 Pr. Pen. reiese neîndoelnic, că numai procurorul general e îndreptățit de a ușa de acest remediu de drept ori pe ce cale s'ar ajunge la consecință la vre'o violare de lege.

Că astfel fiind părțile interesate sau ori cine altul are dreptul de a denunța astfel de cazuri celui în drept de a face uz de această cale de atac, în consecință la cazul când acuzatorul public nu află necesitatea de a aduce cazul în forma unui recurs în interesul legii. Instanța.

Că în speșă acea nici nu are posibilitatea de a lucra în fondul cauzei conf. dispoziției art. 388 al. ult. Pr. Pen. și art. 31 al. 2. N. Pr. Pen.

Pentru aceste motive, Curtea în numele legii.

Trimite dosarul Judecătoria de Ocol Dicio-St. Martin omițând rezizuirea cauzei.

Data și pronunțată în ședință publică ținută la 23 Februarie 1923.

Comentariul Codului civil Austriac

(Urmare)

Deciziunea Curții nu este supusă opoziției, ci numai recursului în termen de 15 zile dela pronunțare. (Lege art. 90).

Art. 16. — Hotărîrea judecătorească de admitere rămasă definitivă va fi înscrisă în registrul special al persoanelor juridice, prin îngrijirea grefierului.

Numai după îndeplinirea acestei formalități, persoana juridică va avea ființă legală. (Lege art. 4 și 90).

Art. 17. — Inscrierea în registru va cuprinde, după actele din dosar, toate datele prevăzute la art. 9 și 10 din regulament, cum și data și numărul hotărîrii cari i-au dat ființă și ordonat înscrierea.

Mențiune despre această înscriere se va face pe toate cele 3 exemplare de statute și acte constitutive prevăzute la art. 10 litera a). (Lege art. 91).

Art. 18. — După înscrierea deciziei definitive în registrul persoanei juridice, grefa este obligată:

a) A face să se publice fără întârziere textul aceste înscrieri în Monitorul Oficial și în 2—3 ziare mai răspândite la stăruința și pe contul celor interesați;

b) Să se comunice ministerului competent o copie de pe deciziunea de înscriere, însoțită de un exemplar din statute și din actul constitutiv, cu mențiunea prevăzută de ultimul alineat al art. precedent.

Un al doilea exemplar după statut și după actul constitutiv se va libera direcțiunii persoanei juridice, iar cel de al treilea exemplar se va păstra la dosarul respectiv. Lege art. 92).

Art. 19. — Organele de direcțiune sau lichidatorii persoanei juridice și orice persoană interesată va declara imediat greșea spre înscriere în registrul persoanelor juridice și spre publicare.

1. Orice modificare a statutelor și în general a organizării sau scopului persoanei juridice, precum și încetarea, dizolvarea sau lichidarea ei.

2. Orice modificare privind compunerea, atribuțiunile, schimbarea de domiciliu, numirea și înlocuirea organelor de direcție, administrație și lichidare.

Persoanele desemnate mai sus se vor

îngriji totdeauna și de publicările necesare.

Odată cu declarațiile de înscriere se vor remite grefierului și toate actele justificative necesare în sprijinirea cererii. (Legea art. 93).

Art. 20. — În caz de schimbare de domiciliu, toate înscrierile și înregistrările ulterioare cerute de lege se vor face la grefa tribunalului noului domiciliu.

În acest caz direcțiunea persoanei juridice va cere tribunalului vechiului sediu ca pe baza actului care hotărăște schimbarea domiciliului, să radieze înscrierea în registrul său și în acelaș timp să se comunice tribunalului noului sediu spre înscrierea din nou, copie certificată după toate notele înscrise în registrul dela tribunalul vechiului sediu până la data mutării domiciliului asociației sau așezământului. (Lege art. 93).

Art. 21. — Un așezământ creat de o persoană juridică nu poate avea o personalitate distinsă de aceea a persoanei juridice care l-a creat decât i-se recunoaște formal aceasta în condițiunile statornicite de lege.

Nu se poate recunoaște personalitatea juridică asociațiunilor și fundațiunilor cari au un obiect ilicit, contra ordinii publice sau a bunelor moravuri, sau cari sunt formate în vederea unui asemenea scop. (Lege art. 5 și 6).

CAP. III.

Constituirea, organizarea, funcționarea și încetarea persoanelor juridice

Art. 22. — Organizațiile cari pot dobândi personalitatea juridică în baza legii, se deosebesc în asociațiuni și fundațiuni. (Lege art. 31).

Art. 23. — Asociațiunea este convențiunea prin care mai multe persoane pun în comun, în mod permanent, contribuțiunea lor materială, cunoștințele și activitatea lor pentru realizarea unui scop care nu urmărește foloase pecuniare sau patrimoniale.

Scopul acestor fel de asociațiuni poate fi pur ideal, să corespundă intereselor generale ale colectivității sau numai unei categorii sociale din cari asociații fac parte sau în fine să corespundă intereselor personale nepatrimoniale ale asociațiilor. (Lege art. 31).

Art. 24. — Fundațiunea este actul prin care e persoană fizică sau juridică constituită

un patrimoniu distinct și autonom de patrimoniul său propriu și-l destină, în genere, în mod permanent realizării unui scop ideal, de interes obștesc. (Lege art. 66).

A) Constituirea

Art. 25. — Constituirea asociațiilor și fundațiilor între vii, în vederea dobândirii personalității juridice se va face numai pe bază de acte autentice.

Deasemenea vor fi făcute în formă autentică: statutele ce vor trebui să însoțească actul de constituire al asociației, ca și actele sau orice alte alcătuirii ar putea însoți actul de fundațiune, precum și orice modificări ulterioare aduse acestor acte. (Lege art. 33 și 67).

Art. 26. — Fundațiunea testamentară se va constitui printr'una din formele prevăzute pentru testamente. (Lege art. 67).

Art. 27. — Actele constitutive vor cuprinde în mod obligator. Pentru asociațiuni:

- a) Denumirea asociației;
- b) Sediul principal;
- c) Numele și contribuțiile materiale ale fondatorilor în numerar, în efecte sau în orice fel de bunuri, cu evaluarea pe prețul curent, constituind patrimoniul inițial al asociației;
- d) Numărul și numele persoanelor cari compun asociațiunea, precum și a celor cari formează consiliul de administrație și comisia de control, cu menționarea profesiei, domiciliului și naționalității lor.

Pentru fundațiuni:

1. Scopul.
2. Constituirea patrimoniului. (Lege art. 34 și 72).

Art. 28. — Statutele asociațiunii sau fundațiunii, vor cuprinde în mod obligator:

- a) Denumirea asociațiunii sau fundațiunii;
- b) Scopul și obiectul;
- c) Durata;
- d) Sediul principal și al filialelor, dacă sunt;
- e) Modul de alcătuire și de funcționare a organelor de administrație, direcție și de control.

În ce privește asociațiunile, statutele vor specifica și modul de completare a patrimoniului inițial, precum și modalitatea stabilirii cotizațiilor periodice. (Lege art. 33, 34 și 75).

Art. 29. — Asociațiunea pentru a putea dobândi personalitatea juridică, trebuie să fie compusă din cel puțin 20 de membri și să prezinte în statute o organizare din care să rezulte voința cooperativă independentă de

voința asociațiilor ca indivizi și constituirea unui patrimoniu distinct și autonom de patrimoniul individual al fiecărui asociat.

Patrimoniul social de fundare trebuie să fie în măsură de a realiza cel puțin parțial scopul pentru care se constituie asociația.

Statutele asociațiunii vor prevedea formalitățile și condițiunile de admitere pentru membrii ca: etate, sex, profesiune, etc.

Deasemenea cazurile de excludere, procedura de urmat și organele în drept a o pronunța, în lipsa unor asemenea dispozițiuni statuare excluderea nu se poate pronunța decât de adunarea generală cu o majoritate de $\frac{2}{3}$ a membrilor prezenți.

Asociatul se poate retrage oricând din asociație cu condițiunea de a-și comunica cererea direcțiunii cu cel puțin 6 luni înainte de finele anului social. (Lege art. 32.)

Art. 30. — Se specifică că în ce privește condițiunile de admitere ale membrilor în asociațiunile cu caracter profesional, statutele vor trebui să respecte în totul dispozițiunile speciale ale art. 2, al. I, art. 4 și art. 60 din legea asupra sindicatelor profesionale, publicată în Monitorul Oficial No. 41 din 26 Mai 1921. (Lege art. 106).

B) Organizarea

Art. 31. — Asociațiunile și fundațiunile sunt conduse de organe de direcțiune și de administrație și controlate de organe proprii de verificare, în afară de controlul exercitat conform legii de către ministerele respective. (Lege art. 35.)

Art. 32. — Statutele asociațiunii sau actele cari vor regula organizarea fundației vor trebui să specifice în mod precis alcătuirea și atribuțiunile consiliului de administrație, a direcției și a organelor de control. (Lege art. 37 și 72).

Art. 33. — Consiliul de administrație va lucra în marginea drepturilor conferite de statute sau a puterilor delegate lui de adunarea generală.

Privitor la funcționarea consiliului de administrație, statutele vor specifica:

a) numărul membrilor ce urmează să-l compună, durata numirii sau alegerii lui, modalitatea și epoca reînnoirii;

b) data când urmează să aibă loc ședințele și majoritatea cu care să ia hotărârile;

(Va urma).

Ștefan Laday.